

"கூட்டமைப்பு" என்ற சொல் லத்தீன் வார்த்தையான foedus என்பதிலிருந்து வந்தது, அதாவது "ஒப்பந்தம்" அல்லது "உடன்படிக்கை".

இதன் விளைவாக, கூட்டமைப்பு என்பது பல்வேறு பிரிவுகளுக்கு இடையே ஒரு ஒப்பந்தம் அல்லது உடன்படிக்கையால் உருவாக்கப்பட்ட ஒரு புதிய மாநிலம் (அரசியல் அமைப்பு).

ஒரு கூட்டமைப்பு இரண்டு வழிகளில் உருவாக்கப்படலாம்: ஒருங்கிணைப்பு அல்லது சிதைவு மூலம்.

முதல் வழக்கில், பல இராணுவ ரீதியாக பலவீனமான அல்லது பொருளாதார ரீதியாக பின்தங்கிய (சுதந்திர) மாநிலங்கள் ஒன்றிணைந்து அமெரிக்கா போன்ற ஒரு பெரிய மற்றும் சக்திவாய்ந்த தொழிற்சங்கத்தை உருவாக்குகின்றன.

இரண்டாவது வழக்கில், பிராந்திய நலன்களை (உதாரணமாக, கனடா) மேம்படுத்துவதற்காக மாகாணங்களுக்கு சுயாட்சி வழங்குவதன் மூலம் ஒரு பெரிய ஒற்றையாட்சி நாடு கூட்டாட்சியாக மாற்றப்படுகிறது.

இந்திய அரசியலமைப்பு நாட்டில் ஒரு கூட்டாட்சி ஆட்சி முறையை நிறுவுகிறது.

கூட்டமைப்பாளர்கள் கூட்டாட்சி முறையை இரண்டு முக்கிய காரணங்களுக்காகத் தேர்ந்தெடுத்தனர்: நாட்டின் பெரிய அளவு மற்றும் சமூக கலாச்சார பன்முகத்தன்மை.

கூட்டாட்சி முறையானது பயனுள்ள தேசிய நிர்வாகத்தை உறுதி செய்வதோடு மட்டுமல்லாமல், பிராந்திய சுயாட்சியுடன் தேசிய ஒற்றுமையையும் சமரசம் செய்வதை அவர்கள் அங்கீகரித்துள்ளனர்.

இந்திய கூட்டாட்சி முறையானது, 'கனடிய மாதிரி' மாதிரியாக உள்ளது, 'அமெரிக்க மாதிரி' அல்ல.

'கனடிய மாதிரி' என்பது 'அமெரிக்கன் மாதிரி'யிலிருந்து அடிப்படையில் வேறுபட்டது, அது மிகவும் வலுவான மையத்தை நிறுவுகிறது.

இந்திய கூட்டமைப்பு மூன்று வழிகளில் கனேடிய கூட்டமைப்பைப் போன்றது:

1. அதன் உருவாக்கத்தில் (அதாவது, சிதைவு மூலம்)
2. 'யூனியன்' என்ற வார்த்தைக்கான அதன் விருப்பத்தில் (கனேடிய கூட்டமைப்பு 'யூனியன்' என்றும் குறிப்பிடப்படுகிறது)
3. அதன் மையப்படுத்தல் போக்கில் (அதாவது, மாநிலங்களை விட மையத்தில் அதிக அதிகாரங்களை வழங்குதல்)

கூட்டாட்சி அம்சங்கள் - இந்திய அரசியலமைப்பு :

இந்திய அரசியலமைப்பின் கூட்டாட்சி அம்சங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:

எழுதப்பட்ட அரசியலமைப்பு:

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் அம்சங்கள் எழுதப்பட்ட ஆவணம் மட்டுமல்ல, உலகின் மிக நீளமான அரசியலமைப்பும் கூட. முதலில், இது ஒரு முன்னுரை, 395 கட்டுரைகள் (22 பாகங்கள்) மற்றும் 8 அட்டவணைகளை உள்ளடக்கியது.

இரட்டை அரசியல்:

அரசியலமைப்பு சுற்றளவில் ஒன்றியத்தை உள்ளடக்கிய இரட்டை அரசியலை நிறுவுகிறது. ஒவ்வொருவருக்கும் அரசியலமைப்பின் மூலம் முறையே ஒதுக்கப்பட்ட துறையில் செயல்படுத்தப்படும் இறையாண்மை அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

இருசபை

அரசியலமைப்புச் சட்டம் இருசபை சட்டமன்றத்திற்கு வழங்குகிறது, அதில் மேல் சபை (ராஜ்ய சபா) மற்றும் கீழ் சபை (லோக்சபா) உள்ளது. ராஜ்யசபா இந்திய ஒன்றியத்தின் மாநிலங்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது, அதேசமயம் மக்களவை ஒட்டுமொத்த இந்திய மக்களையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது.

அதிகாரப் பிரிவு:

அரசியலமைப்பு ஏழாவது அட்டவணையில் உள்ள யூனியன் பட்டியல், மாநிலப் பட்டியல் மற்றும் ஒருங்கிணைந்த பட்டியல் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் மத்திய மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையே அதிகாரங்களை பிரித்தது.

அரசியலமைப்பின் மேன்மை:

அரசியலமைப்பு என்பது நாட்டின் மிக உயர்ந்த சட்டம். மத்திய, மாநில அரசுகள் இயற்றும் சட்டங்கள் விதிகளுக்கு இணங்க வேண்டும். இல்லையெனில், அவை உச்சநீதிமன்றம் அல்லது உயர் நீதிமன்றத்தால் அதன் நீதித்துறை மறுஆய்வு அதிகாரத்தின் மூலம் செல்லாது என அறிவிக்கப்படலாம்.

உறுதியான அரசியலமைப்பு:

அரசியலமைப்பின் மூலம் நிறுவப்பட்ட அதிகாரப் பகிர்வு மற்றும் அரசியலமைப்பின் மேலாதிக்கம் ஆகியவை அதன் திருத்தத்தின் முறை கடுமையானதாக இருந்தால் மட்டுமே பராமரிக்கப்படும். அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை திருத்துவதற்கு இரு அவைகளும் ஒப்புக்கொள்வது அவசியம்.

சுதந்திரமான நீதித்துறை:

அரசியலமைப்பு இரண்டு நோக்கங்களுக்காக உச்ச நீதிமன்றத்தின் தலைமையில் ஒரு சுயாதீனமான நீதித்துறையை நிறுவுகிறது: ஒன்று, அரசியலமைப்பின் மேலாதிக்கத்தைப் பாதுகாக்க, மற்றும் இரண்டு, மத்திய மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையே அல்லது மாநிலங்களுக்கு இடையே உள்ள மோதல்களைத் தீர்ப்பது.

ஒற்றையாட்சி அம்சங்கள் – இந்திய அரசியலமைப்பு:

மேற்கூறிய கூட்டாட்சி அம்சங்களைத் தவிர, இந்திய அரசியலமைப்பு பின்வரும் ஒற்றையாட்சி அம்சங்களையும் கொண்டுள்ளது:

வலுவான மையம்:

அதிகாரப் பகிர்வு மையத்திற்கு ஆதரவாகவும், கூட்டாட்சிக் கண்ணோட்டத்தில் சமமற்றதாகவும் உள்ளது. முதலாவதாக, யூனியன் பட்டியலில் மாநிலப் பட்டியலை விட அதிகமான பாடங்கள் உள்ளன, இரண்டாவதாக, யூனியன் பட்டியலில் மிக முக்கியமான பாடங்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன, மேலும் ஒரே நேரத்தில் பட்டியலின் மீது மையத்திற்கு அதிகாரம் உள்ளது.

ஒற்றை அரசியலமைப்பு:

இந்திய அரசியலமைப்பு மையத்தின் அரசியலமைப்பை மட்டுமல்ல, மாநிலங்களின் அரசியலமைப்பையும் உள்ளடக்கியது. மத்திய, மாநில அரசுகள் இந்த ஒரே சட்டகத்திற்குள் செயல்பட வேண்டும்.

அழியாத மாநிலங்கள்:

மற்ற கூட்டமைப்புகளைப் போலன்றி, இந்தியாவில் உள்ள மாநிலங்களுக்கு பிராந்திய ஒருமைப்பாட்டுக்கு உரிமை இல்லை. பாராளுமன்றம் எந்த மாநிலத்தின் பகுதியையோ, எல்லைகளையோ அல்லது பெயரையோ மாற்றலாம்.

அவசரகால விதிகள்:

அவசரகால விதிகள், இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் XVIII—வது பாகத்தில், 352—லிருந்து 360 வரையிலான பிரிவுகளில் உள்ளன. அவசரகால விதிகளில், மத்திய அரசு அனைத்து அதிகாரமும் கொண்டது மற்றும் மாநிலங்கள் மையத்தின் முழுக் கட்டுப்பாட்டிற்குள் செல்கிறது.

ஒற்றை குடியரிமை:

ஒற்றை குடியரிமை என்பது ஒரு நபர் முழு நாட்டின் குடியரிமை. அரசியலமைப்பு பகுதி 2 இன் கீழ் 5 மற்றும் 11 வது பிரிவுகளில் இருந்து குடியரிமையை கையாள்கிறது.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

அகில இந்திய சேவைகள்:

இந்தியாவில், மத்திய மற்றும் மாநிலங்களுக்கு பொதுவான அனைத்து இந்திய சேவைகள் [IAS, IPS மற்றும் IFS] உள்ளன. இந்த சேவைகள் அரசியலமைப்பின் கீழ் கூட்டாட்சி கொள்கையை மீறுகின்றன.

ஆளுநர் நியமனம்:

ஆளுநர் ஜனாதிபதியால் நியமிக்கப்படுகிறார். மையத்தின் முகவராகவும் செயல்படுகிறார். அவர் மூலம், மத்திய அரசு மாநிலங்களின் மீது கட்டுப்பாட்டை செலுத்துகிறது.

ஒருங்கிணைந்த தேர்தல் அமைப்பு:

மத்திய மற்றும் மாநில சட்டமன்றங்களுக்கு தேர்தல் ஆணையம் தேர்தலை நடத்துகிறது. ஆனால் தேர்தல் ஆணையம் குடியரசுத் தலைவரால் அமைக்கப்படுகிறது, மாநிலங்களுக்கு இந்த விஷயத்தில் எந்தக் கருத்தும் இல்லை.

மாநில பிரதிநிதித்துவத்தில் சமத்துவம் இல்லை:

மக்கள்தொகை அடிப்படையில் மாநிலங்களுக்கு மேலவையில் பிரதிநிதித்துவம் வழங்கப்படுகிறது. எனவே, உறுப்பினர் எண்ணிக்கை 1 முதல் 31 வரை மாறுபடும்.

ஒருங்கிணைந்த நீதித்துறை:

ஒருங்கிணைந்த நீதித்துறை என்ற சொல், உயர் நீதிமன்றங்களால் வழங்கப்படும் தீர்ப்புகள் கீழ் நீதிமன்றங்களைக் கட்டுப்படுத்தும் என்ற உண்மையைக் குறிக்கிறது. இந்திய உச்ச நீதிமன்றம் கிராம பஞ்சாயத்து முதல் உயர் நீதிமன்றங்கள் வரை அனைத்து கீழ் நீதிமன்றங்களையும் ஒருங்கிணைக்கிறது. உச்ச நீதிமன்றம் உச்சத்தில் உள்ளது.

ஒருங்கிணைந்த கணக்கு தணிக்கை அமைப்பு:

இந்தியக் கணக்குத் தணிக்கை மற்றும் கணக்குச் சேவைகளின் அதிகாரிகளால் நடத்தப்படும் ஒரு அமைப்பு இந்தியக் கட்டுப்பாட்டாளர் மற்றும் தணிக்கையாளர்—ஜெனரலுக்கு உள்ளது, இது மத்திய அரசின் கணக்குகள் மற்றும் தணிக்கைக்கு மட்டுமல்ல, மாநிலங்களின் கணக்குகள் மற்றும் தணிக்கைக்கும் பொறுப்பாகும்.

மாநில மசோதாக்கள் மீது நிறுத்திவைப்பு அதிகாரம்:

மாநில சட்டமன்றம் இயற்றும் சில வகையான சட்டங்களை குடியரசுத் தலைவரின் பரிசீலனைக்கு வைக்க ஆளுநருக்கு அதிகாரம் உண்டு. அத்தகைய சட்டமூலங்களில் முதல் சந்தர்ப்பத்தில் மட்டுமின்றி இரண்டாவது முறையிலும் கையெழுத்திட மறுக்கும் அதிகாரம் ஜனாதிபதிக்கு உண்டு. இதன் விளைவாக, ஜனாதிபதிக்கு மாநில

சட்டத்தின் மீது முழுமையான (இடைநிறுத்தத்திற்கு பதிலாக) வீட்டோ அதிகாரம் உள்ளது. இருப்பினும், ஐக்கிய செயின்ட்

இந்திய அரசியலமைப்பின் கூட்டாட்சி மற்றும் ஒற்றையாட்சி அம்சங்கள் தொடர்பான உச்ச நீதிமன்ற முக்கிய முடிவு - அரசு அமைப்பு

1994 ஆம் ஆண்டு எஸ்.ஆர்.பொம்மை வழக்கில் , உச்ச நீதிமன்றம் அரசியலமைப்பு கூட்டாட்சி மற்றும் கூட்டாட்சியை அதன் 'அடிப்படை அம்சங்களாக' வகைப்படுத்தியது. பொம்மை வழக்கில், மாநிலங்களுக்கு சுதந்திரமான அரசியலமைப்புச் சட்டம் உள்ளது என்று என்சி கூறினார். அவை செயற்கைக்கோள்கள் அல்லது மையத்தின் முகவர்கள் அல்ல. அவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட கோளத்தில், மாநிலங்கள் மிக உயர்ந்தவை.

குல்தீப் நய்யார் VS இந்தியா ஒன்றிய வழக்கில் , உச்ச நீதிமன்றம், கூட்டாட்சி என்பது இந்திய அரசியலமைப்பின் அடிப்படை அம்சம் மற்றும் அதன் இயல்பில் தனித்துவமானது மற்றும் நாட்டின் குறிப்பிட்ட தேவைகளுக்கு ஏற்ப வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.